

Sygnatura akt I 1 Ca 479/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 15-01-2016 r.

Sąd Okręgowy w Koninie, I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Jolanta Mroczek

Sędzia SO Jolanta Tembłowska

Sędzia SO Aleksandra Bolczyk – spr.

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Radziemska

po rozpoznaniu w dniu 15-01-2016 r. w Koninie

na rozprawie

sprawy z powództwa M. G.

przeciwko (...) Spółka z o.o. w S.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Koninie

z dnia 11 września 2015r sygn. akt I C 2643/14

1.Oddala apelację.

2.Odstępuje od obciążenia powoda kosztami zastępstwa procesowego pozwanej w instancji

apelacyjnej.

Jolanta Tembłowska Jolanta Mroczek Aleksandra Bolczyk

Sygn. akt I 1 Ca 479/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 11 września 2015 roku wydanym w sprawie

o sygn. akt IC 2643/14 Sąd Rejonowy w Koninie oddalił powództwo M. G. skierowane przeciwko (...) sp. z o. o. z siedzibą w S. o pozbawienie tytułu wykonawczego nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy w Poznaniu z dnia 9 maja 2005 roku w sprawie o sygnaturze akt XVIII Nc 9434/04 wykonalności (punkt 1. wyroku) oraz odstąpił od obciążania pozwanego kosztami procesu (punkt 2. wyroku).

U podstaw rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego legły następujące ustalenia faktyczne i wywody prawne.

W dniu 9 maja 2005 r. Sąd Rejonowy w Poznaniu nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt XVIII Nc 9434/04 nakazał pozwanemu A. G. (1), aby zapłacił powódce (...) Kasie Oszczędnościowo- Kredytowej z siedzibą w P. kwotę 1.524,04 zł. wraz z odsetkami umownymi liczonymi od kwoty 1.504,90 zł. od dnia 17.04.2004 r. i odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 19,14 zł od dnia 29.07.2004r. Ponadto zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 645,50 zł. tytułem zwrotu kosztów procesu. W dniu 21 kwietnia 2005 r. tytułowi temu nadano klauzulę wykonalności.

W dniu 30 lipca 2010 r. Sąd Rejonowy w Koninie w sprawie sygn. akt I Ns 787/10 stwierdził, iż spadek po A. G. (1) zmarłym w dniu 26.06.2009 r. w K. nabył z dobrodziejstwem inwentarza w całości syn M. G..

Na podstawie wniosku Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w P. Inspektoratu w K. postanowieniem z dnia 2.11.2010r. Sąd Rejonowy w Koninie w sprawie o sygn. akt I Ns 1484/10 postanowił sporządzić spis inwentarza po A. G. (1) powierzając wykonanie tego spisu Komornikowi Sądowemu M. W.. Uczestnikiem tegoż postępowania był wówczas jeszcze małoletni powód, reprezentowany przez swą matkę - przedstawiciela ustawowego A. G. (2). Po dokonanych spisach, Sąd Rejonowy w Koninie postanowieniem z dnia 22.07.2010r. wydanym w niniejszym postępowaniu, ustalił koszty przeprowadzenia spisu.

Postanowieniami Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 14.05.2013 r. i z dnia 25.03.2014r. (sprostowanie oczywistej omyłki) w sprawie sygn. akt II Co 2251/13 prawomocnemu nakazowi zapłaty z dnia 9 maja 2005 r. w sprawie sygn. akt XVIII Nc 9434/04 nadano klauzulę wykonalności na rzecz Asekuracji Polska z o.o. z siedzibą w S. z racji przejścia uprawnień z (...) Kasie Oszczędnościowo- Kredytowej z siedzibą w P. przeciwko M. G., na którego przeszedł obowiązek dłużnika A. G. (1), z zastrzeżeniem prawa powoływania się na ograniczenie jego odpowiedzialności do wartości ustalonego w inwentarzu stanu czynnego spadku po A. G. (1). Na powyższy tytuł nadano klauzulę wykonalności w dniu 28.05.2013r.

Sąd Rejonowy ustalił ponadto, że w dniu 14.07.2014r. Asekuracja Polska z o.o. z siedzibą w S. na podstawie powyższego tytułu wykonawczego złożyła wniosek do Komornika Sądowego W. P. o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Postępowanie to było prowadzone pod sygn. akt Km 939/14. W toku tego postępowania M. G. nie podnosił faktu dokonania spisu inwentarza po zmarłym dłużniku pierwotnym A. G. (1), nie powoływał się także na ograniczenie wynikające z prawomocnego stwierdzenia nabycia spadku po w/w z dobrodziejstwem inwentarza.

Przeciwko dłużnikowi A. G. (1) jeszcze przed jego śmiercią jak i po toczyły się liczne postępowania egzekucyjne wynikające z zaciągniętych przez niego zobowiązań. W chwili swej śmierci był współuprawnionym w 1/2 części do własnościowego spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w K. przy ul. (...).

Egzekucja z w/w mieszkania została wszczęta na podstawie wniosku z dnia 18.07.2012r. i prowadzona przez Komornika Sądowego M. W. pod sygn. akt Km 1100/05. Powód, wówczas jeszcze reprezentowany przez swą matkę, był informowany o dokonywanych czynnościach egzekucyjnych, które ostatecznie zakończyły się w dniu 27.01.2014r. licytacją w/w mieszkania w sprawie sygn. akt I Co 2435/12 prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Koninie. Spis i lista wierzytelności zostały dokonane i sporządzone postanowieniem Sądu Rejonowego w Koninie w dniu 21.07.2014r. w sprawie sygn. akt I Co 2435/12, o czym powiadomiono M. G. w dniu 5.08.2014r., który też osobiście przeglądał akta sprawy w dniu 7.08.2014r.

Dokumenty, na podstawie których ustalono stan faktyczny Sąd I instancji uznał za całkowicie wiarygodne zwłaszcza, że były to dokumenty urzędowe. Autentyczność i prawdziwość treści w nich zawartych nie była kwestionowana przez strony, a i Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu.

Za w pełni wiarygodne należało ocenić zeznania powoda M. G. albowiem były one spontaniczne, logiczne i szczerze a nadto znalazły one w pełni potwierdzenie w dokumentach, z których przeprowadzono dowód w sprawie. Przechodząc do rozważań prawnych Sąd Rejonowy uznał, że powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 840 § 1 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli:

- 1) przeczy zdarzeniom, na których oparto klauzulę wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście,
- 2) po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie,
- 3) małżonek, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787, wykaże że egzekwowane świadczenie wierzycielowi nie należy się, przy czym małżonkowi temu przysługują zarzuty nie tylko z własnego prawa, lecz także zarzuty, których jego małżonek wcześniej nie mógł podnieść.

Sąd Rejonowy podkreślił, że zgodnie z poglądami zawartymi w orzecznictwie i literaturze powództwo z art. 840, jako środek merytorycznej obrony dłużnika, pozwala na zakwestionowanie wykonalności tytułu wykonawczego w drodze badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tym tytułem i w konsekwencji musi być oparte na przyczynach materialnoprawnych - podstawach wymienionych w punktach 1-3 omawianego przepisu. (por. O. Marcewicz [w:] A. Jakubecki (red.) Kodeks postępowania cywilnego. Praktyczny komentarz. Zakamycze 2005 – kom. do art. 840 k.p.c., uchwała SN z dnia 17.04.1985 r., III CZP 14/85, OSN 1985, nr 12; wyrok SN z dnia 21.07.1972 r., II CR 193/72, OSN 1973, nr 4; postanowienie SN z dnia 24.08.1973 r., II PZ 34/73, niepubl.; postanowienie SN z dnia 18.03.1971 r., I CZ 110/70, niepubl.).

Sąd Rejonowy stwierdził, iż nie zaistniała żadna z wskazanych w art. 840 § 1 k.p.c. przyczyn uzasadniających pozbawienie wykonalności podanego przez M. G. tytułu wykonawczego.

W myśl art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zgodnie natomiast z art. 3 k.p.c. strony i uczestnicy obowiązani są m.in. przedstawiać dowody, a jak stanowi art. 232 k.p.c. strony obowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne (por. wyrok SN z 17.12.1996 r., I CKU 45/96, P.. 1998/ 1-2/s. 204). Nieprzedstawienie przez powoda wiarygodnych dowodów na zasadność powództwa skutkuje jego oddaleniem. W niniejszej sprawie ponadto zgodnie z art. 843 § 3 k.p.c. wszystkie dowody na poparcie żądania powinny zostać przedłożone już w pozwie.

Sąd Rejonowy wskazał, że powód M. G. podnosił zarówno brak podstaw do nadania przedmiotowej klauzuli wykonalności przeciwko niemu, albowiem przyjął on spadek z dobrodziejstwem inwentarza oraz ewentualnie spełnienie już dochodzonego przez pozwaną świadczenia.

Niezasadny okazał się zarzut powoda wskazujący, że brak było podstaw do nadania klauzuli wykonalności przeciwko niemu w związku z wydanym nakazem zapłaty z dnia 9.05.2005r. Przypomnieć należy, iż klauzula wykonalności stwierdzająca przejście uprawnień na pozwaną została wydana w dniu 14.05.2013r., co prawda już po dokonaniu spisu inwentarza po dłużniku A. G. (1), ale w toku prowadzonych jednocześnie szeregu postępowań egzekucyjnych. Określona wartość masy spadku po w/w wskazana na kwotę 51.000,00 zł. (1/2 udziału w prawie do lokalu, którego cena uzyskana w licytacji wyniosła 102.000,00 zł.) z pewnością przekraczała kwotę dochodzoną przez pozwaną spółkę na mocy nakazu zapłaty z dnia 9.05.2005r. sygn. akt SR w Poznaniu XVIII (...). Powód sam przyznał, iż w części postępowań egzekucyjnych był reprezentowany przez matkę i z tego tytułu nie potrafił wskazać czy spłacone zadłużenie przekroczyło czy nie ustaloną czynną masę spadku. Nie można natomiast pominąć, zdaniem Sądu Rejonowego,

faktu, iż ostatni składnik majątku dłużnika, do wartości którego odpowiadał powód, został „zlicytowany” dopiero 27.01.2014r. a więc kilka miesięcy po nadaniu klauzuli wykonalności na rzecz pozwanej spółki. Tym samym nie można przyjąć, iż w chwili jej nadawania nakazowi zapłaty, obowiązek stwierdzony tytułem egzekucyjnym nie istniał, gdyż istniejący dług przekroczył czynną masę spadku.

Również nie można, w ocenie Sądu I instancji, zgodzić się z tym, iż przedmiotowe postępowanie wyczerpuje normę art. 840 § 1 pkt 2 kpc, albowiem musiałyby po wydaniu tytułu nastąpić zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo zaistniałyby okoliczności uniemożliwiające egzekwowanie zobowiązania. Zdaniem powoda zdarzeniem takim było stwierdzenie nabycia spadku z dobrodziejstwem inwentarza na jego rzecz w całości oraz dokonanie spisu inwentarza po A. G. (1). Tymczasem podkreślić należy, że zastrzeżenie w wyroku pozwanemu prawa do powoływania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczenie odpowiedzialności (art. 319 kpc) nie może urzeczywistnić się w wyniku powództwa opozycyjnego opartego na podstawie wynikającej z art. 840 § 1 pkt 2 kpc, a tylko w następstwie powołania się w toku postępowania egzekucyjnego na istniejące ograniczenia (art. 837 kpc) prowadzące do umorzenia postępowania gdyż „prowadzenie egzekucji pozostaje z innych powodów w oczywistej sprzeczności z treścią tytułu wykonawczego -art. 825 pkt 3 kpc” (patrz wyrok SN z dnia 15.11.1996 r., II CKN 7/96).

W niniejszym postępowaniu powód sam przyznał, że nie informował Komornika Sądowego zarówno o fakcie spisu inwentarza jak i nie podnosił ograniczenia swej odpowiedzialności wynikającej z nabycia spadku po ojcu z dobrodziejstwem inwentarza. Tym samym w konsekwencji należy uznać, że nie zrealizował swego uprawnienia umożliwiającego ograniczenie odpowiedzialności za dług A. G. (1), prowadzącego do umorzenia postępowania egzekucyjnego Km 939/14.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Rejonowy w pkt 1 wyroku żądanie powoda oddalił.

O kosztach procesu w punkcie 2 wyroku Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. uznając, iż trudna sytuacja powoda będąca podstawą jego zwolnienie od ponoszenia kosztów sądowych, uzasadnia również odstąpienie od obciążania go kosztami zastępstwa procesowego pozwanej.

Powód wskazał, że utrzymuje się jedynie z renty rodzinnej częściowo zajętej przez Komornika Sądowego, a w opłatach bieżącego życia pomaga mu matka i babka, z którymi zamieszkuje. Ponadto nie bez znaczenia pozostaje fakt, iż w trakcie większości postępowań zarówno sądowych jak i egzekucyjnych powód był jeszcze osobą małoletnią reprezentowaną przez matkę. Trudno więc zarzucić mu braku znajomości przepisów prawa lub też uporczywości i utrudniania postępowań skutkujących wniesieniem niniejszego powództwa. Ponadto rola pełnomocnika pozwanej w toku niniejszej sprawy nie była znaczna i de facto sprowadziła się do sporządzenia odpowiedzi na pozew. Wszystkie wyżej wskazane okoliczności uzasadniały odstąpienie od obciążania M. G. kosztami procesu, w tym oczywiście zgodnie z art. 98 § 2 kpc koszty zastępstwa procesowego.

Apelację od powyższego wyroku złożył powód M. G. zaskarżając go w całości i zarzucając :

1) naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 233 § 1 k.p.c. polegające na przekroczeniu przez Sąd granicy swobodnej oceny dowodów zgromadzonych w sprawie oraz brak wszechstronnego ich rozważania oraz pominięcie istotnych okoliczności ujawnionych w toku postępowania, których prawidłowa ocena powinna spowodować ustalenie, iż powód przyjął spadek po swoim ojcu A. G. (1) z dobrodziejstwem inwentarza, a więc dokonywanie wszelakich potrąceń

z renty lub emerytury jest bezpodstawne, gdyż powód odpowiada za długi spadkowe tylko do wysokości ustalonej w spisie inwentarza czynnej wartości spadku,

2) rażące naruszenie prawa materialnego, tj. art. 1031 § 2 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego bezsprzecznie wynika, iż M. G. przyjął spadek

z dobrodziejstwem inwentarza i winien odpowiadać za długi spadkowe jedynie do wysokości ustalonej w spisie inwentarza czynnej wartości spadku,

3) naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 319 k.p.c. w zw. z art., 837 k.p.c. poprzez ich niewłaściwą wykładnię i w konsekwencji niezastosowanie w sytuacji gdy ww. przepisy przewidują możliwość powołania się przez dłużnika w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczenie jego odpowiedzialności mimo braku zastrzeżenia w tytule wykonawczym,

4) naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 840 § 1 i 2 k.p.c. poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie ww. przepisów skutkującej oddaleniem powództwa,

5) sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego

w sprawie materiału dowodowego, a polegające na dowolnym przyjęciu, iż powodowi nie przysługuje prawo do powoływania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczenie odpowiedzialności za długi spadkowe, podczas gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego

i wskazanych wyżej przepisów wynikają twierdzenia przeciwne.

Stawiając powyższe zarzuty skarżący wniósł o:

1) zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa w całości,

2) zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania przez Sądem I i II instancji, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego wg norm przepisanych,

ewentualnie

3) uchylene wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Pozwana wniosła o oddalenie apelacji powoda oraz zasądzenie od powoda kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda M. G. okazała się nieuzasadniona.

Ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego są prawidłowe, znajdują potwierdzenie w przeprowadzonych dowodach, ocenionych bez naruszania zasad swobody sędziowskiej, wobec czego Sąd Okręgowy przyjmuje je za własne czyniąc podstawą niniejszego orzeczenia. Zastrzeżeń nie budzi też prawidłowość subsumpcji dokonanej przez Sąd I instancji i trafność zastosowania przepisów prawa materialnego.

Wbrew stanowisku apelującego Sąd Rejonowy nie dopuścił się żadnych uchybień, które musiałyby skutkować koniecznością zmiany zaskarżonego orzeczenia.

Jako nieuzasadnione ocenić zatem należy wszystkie wyeksponowane w petitum wywiedzionej apelacji zarzuty naruszenia norm prawa materialnego i przepisów postępowania, które – pomimo ich różnorodnej konfiguracji – sprowadzają się w istocie wyłącznie do negacji oceny prawnej wywiedzonego powództwa opozycyjnego.

Pomijając powyższe i odnosząc się do zasadniczej kwestii, tj. opartej na teoretycznych i nie odnoszących się w istocie do stanu faktycznego przedmiotowej sprawy rozważań, kwestionującej tezy Sądu orzekającego w zakresie bezzasadności roszczenia strony apelującej, zważyć w pierwszej kolejności należy - nie kwestionując zarazem, dostrzeżonego także przez Sąd I instancji, faktu nabycia przez M. G. spadku po zmarłym ojcu A. G. (1) spadku z dobrodziejstwem inwentarza, sporządzenia spisu inwentarza, jak i faktu nadania tytułowi wykonawczemu w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 9 maja 2005 roku Sądu Rejonowego w Poznaniu (sygn. akt XVIII Nc 9434/04) klauzuli wykonalności przeciwko apelującemu, na którego przeszedł obowiązek dłużnika, z zastrzeżeniem prawa powoływania się na ograniczenie jego odpowiedzialności do stanu czynnego spadku - że wbrew stanowisku skarżącego

Sąd Rejonowy nie uznał, iż M. G. nie przysługuje prawo do powoływania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczenie odpowiedzialności za długi spadkowe.

Uważna lektura treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku wskazuje bowiem, że opisana powyżej możliwość powołania się przez apelującego w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczenie odpowiedzialności do stanu czynnego spadku (art. 837 k.p.c. w zw. z art. 825 k.p.c.) stanowiła podstawę oddalenia powództwa przeciwegzekucyjnego (vide: m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 1996 roku, II CKN 7/96).

Sąd odwoławczy ocenę tę w pełni podziela. Powoływanie się w apelacji na judykat Sadu Najwyższego z dnia 30 września 1985 roku wydany w sprawie o sygnaturze akt III CZP 49/85) nie może odnieść zamierzonego skutku.

Nie kwestionując, że prezentowana przez skarżącego uchwała stanowi o możliwości skorzystania przez spadkobiercę dłużnika ze środka prawnego jakim jest powództwo opozycyjne zważyć trzeba, iż orzeczenie to zapadło na kanwie odmiennego od przedmiotowego stanu faktycznego.

Rozstrzygając zagadnienie prawne przekazane przez ówczesny Sąd Wojewódzki w Lublinie i dopuszczając wyjątkowo możliwość wytoczenia przez spadkobiercę dłużnika powództwa przeciwegzekucyjnego, Sąd Najwyższy bazował bowiem na odmiennej od typowej sytuacji, gdy spadkobierca dłużnika dopiero po nadaniu przeciwko niemu klauzuli wykonalności, złożył oświadczenie o przyjęciu spadku z dobrodziejstwem inwentarza i właśnie tę okoliczność (złożenie oświadczenia) Sąd Najwyższy uznał za „zdarzenie”, o którym stanowi norma art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., „wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane. Dłużnik pozbawiony bowiem został skutecznego żądania ograniczenia klauzuli wykonalności do wartości czynnego spadku (art. 1031 § 2 k.c.).

W przedmiotowej sprawie natomiast bezspornym jest, że postanowienie Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 14 maja 2013 roku wydane w sprawie o sygn. akt II Co 2251/13 mocą którego prawomocnemu nakazowi zapłaty z dnia 9 maja 2005 roku wydanemu w sprawie o sygn. akt XVIII Nc 9434/04 nadano klauzulę wykonalności na rzecz Asekuracji Polska z o. o.

z siedzibą w S. z racji przejścia uprawnień

z (...) Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej z siedzibą w P. przeciwko M. G., na którego przeszedł obowiązek dłużnika A. G. (1)

z zastrzeżeniem prawa powoływania się przez skarżącego na ograniczenie jego odpowiedzialności do wartości ustalonego

w inwentarzu stanu czynnego spadku po A. G. (1) wydane zostało po złożeniu przez skarżącego oświadczenia o przyjęciu spadku z dobrodziejstwem inwentarza.

Opisane powyżej okoliczności, w tym przede wszystkim fakt zawarcia w tytule wykonawczym zastrzeżenia wskazują, że M. G. uprawniony jest do powoływania się w toku postępowania egzekucyjnego na ograniczenie odpowiedzialności i żądania umorzenia egzekucji na podstawie art. 825 pkt 3 k.p.c. i następnie w zw. z art. 837 k.p.c., co wyłącza możliwość skutecznego wytoczenia powództwa przeciwegzekucyjnego (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 kwietnia 2011 roku, I CSK 439/10; wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 6 grudnia 2012 roku, I ACa 337/12).

Z treści uzasadnienia wywiedzionego przez apelującego środka zaskarżenia przedstawiona powyżej konkluzja, tj. możliwość obrony M. G. w toku postępowania egzekucyjnego w istocie wynika, niemniej została ona przez skarżącego pominięta.

Nie wykluczając zatem, zważywszy na całość dokumentacji zgromadzonej w aktach przedmiotowego postępowania oraz w szczególności w aktach postępowania egzekucyjnego: fakt licytacji jedyne go składnika majątku spadkowego i jego wartość, zaspokojenie wierzyciela (ZUS), na wniosek którego prowadzone było postępowanie egzekucyjne ze spadkowego lokalu mieszkalnego, iż odpowiedzialność powoda, ograniczona przecież do stanu czynnego spadku, nie pozwala na prowadzenie przeciwko niemu postępowania egzekucyjnego. Niemniej fakt ten nie wyczerpuje jednocześnie przesłanek z przepisu art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c.

Ewentualna zaś bierność organu egzekucyjnego w postaci nierozpoznania wniosku powoda o umorzenie postępowania egzekucyjnego uprawnia skarżącego do złożenia skargi na czynności komornika.

Konkludując stwierdzić należy, że wszelkie zarzuty apelacyjne sprowadzają się jedynie do polemiki z prawidłowym rozstrzygnięciem Sądu I instancji, dlatego też Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do zmiany orzeczenia i uwzględnienia dochodzonego roszczenia.

Wobec powyższych rozważań i z mocy art. 385 k.p.c. apelację powoda oddalono uznając je za bezzasadną (punkt 1. wyroku).

O kosztach należnych pozwanej z tytułu zastępstwa procesowego w instancji apelacyjnej orzeczono - kierując się trudną sytuacją materialną powoda, charakterem i okolicznościami sprawy szczegółowo wyartykułowanymi przez Sąd I instancji - w oparciu o przepis art. 102 k.p.c. (punkt 2. wyroku).

Jolanta Tembłowska Jolanta Mroczek Aleksandra Bolczyk